

Центральний Союз Українського Студентства – провідна організація української студентської еміграції в культурно–освітній сфері

Висвітлюється проблема організації та діяльності Центрального Союзу Українського Студентства (ЦеСУС) в міжвоєнний період. Робота ЦеСУСа було дуже важлива для української студентської еміграції в Європі. Центральний Союз Українського Студентства представляв українську еміграцію на міжнародній арені. Культурно–освітня робота була найуспішнішим видом діяльності Союзу.

Ключові слова: Центральний Союз Українського Студентства, український, студенти, еміграція, міжнародний, культурно–освітня діяльність.

Говорячи про культурно–освітню діяльність українських студентів–емігрантів загалом та про організації української студентської молоді зокрема, варто окремо згадати ЦеСУС (Центральний Союз Українського Студентства) як головну консолідуючу організацію в студентському середовищі.

На початку 1920–х рр. студентські громади в еміграції були неоднорідними за віковим складом, соціальним і територіальним походженням та ідеологічними переконаннями своїх членів. Крім організацій у Данцигу та Кенігсберзі, їх основу становили колишні вояки, які часто зосереджували владу у своїх руках і вдавались до військових методів керівництва. Все це породжувало внутрішні конфлікти. Для їх подолання та об'єднання молоді в національний союз, визначення єдиної мети та завдань студентства, координування його діяльності в різних країнах і на міжнародній арені, налагодження взаємодопомоги та віднайдення нових джерел матеріальної підтримки постала необхідність проведення установчого конгресу. Однак підготовка до нього виявила розходження між соціалістичною та несоціалістичною молоддю щодо характеру з'їзду. Перші виступали за його аполітичність, вважаючи, що об'єднати молодь можливо лише на засадах професійності та спільності соціально–культурних інтересів. Другі шлях до примирення та об'єднання вбачали через вироблення спільних ідейних принципів. Конгрес не вирішив всіх проблем, а переклав їх на створені ним ЦеСУС (Центральний Союз Українського Студентства) і ЦеДУС (Центральна Допомога Українському Студентству).

Мета ЦеДУСа полягала в централізації допомогової акції студентству з різних джерел та в справедливому розподілі їх коштів. Допомогова централь повинна була надавати матеріальну підтримку українським студентам—емігрантам поза межами ЧСР. Її ліквідація на початку 1923 р. була спричинена боротьбою студентських угруповань різних політичних орієнтацій за джерела фінансової підтримки, невизнанням централі українською академічною молоддю в Чехословаччині, українською спільнотою в Америці та протидією їй з боку Української Студентської Помочі в Празі. Функції ЦеДУСа перейшли до ЦеСУСа, який був виразником інтересів насамперед галицької молоді. Остання чисельно переважала в його складі[4,с.10–11].

Отже, ЦеСУС був заснований на Третньому Всестудентському З'їзді у Празі 20 червня – 8 липня 1922 р. Деякий час ЦеДУС і ЦеСУС існували разом[1,с.140].

Про велике значення утворення ЦеСУСа зазначали його президенти П.Ган та М.Масюкевич. Так, П.Ган писав: «До створення ЦеСУСа прояви студентського життя були роздібнені. Їх вплив на український суспільний рух був непомітний. ЦеСУС став тереном, на якому вперше була довершена злука розірваних кордоном психічних світів молоді української генерації. Саме в ньому була переведена ідея соборності української думки і інтересів, якої не було можна дотепер перевести в ніяких інших ділянках нашої національної політики. Це перша і найважливіша функція, яку проявив і проявляє ЦеСУС в українському суспільному житті.»[3,с.8–9].

Дійсно, важко переоцінити велике значення утворення Центрального Союзу Українського Студентства не тільки для студентів, але і для всієї української міжвоєнної еміграції. ЦеСУС проявив себе як сильна організація українського студентства. Найбільший успіх Союз мав саме в проведенні культурно—освітньої та міжнародної діяльності.

Місцем заснування та перебування ЦеСУСа до 1935 р. була Прага. Празька влада затвердила 24 липня 1924 р. й статут ЦеСУСа. Відповідно до статуту ЦеСУС має за мету «нести всебічну моральну, культурну, станову і матеріальну допомогу своїм членам в їх стремліннях досягнути фахового виображення» (§ 3). «Намічену мету осягає ЦеСУС тим, що 1) заступає студентство перед владою, в публічному житті та міжнародних студентських організаціях і добродійних студентських та інших установах; 2) закладає та підпирає інституції для оборони інтересів студентства; 3) влаштовує з'їзди, збори, вистави, забави, відчити, анкети та інше; 4) видає періодичні та неперіодичні друки; 5) набуває майно, організовує і веде студентські кооперативи і підприємства; 6) веде міжнародну акцію допомоги українському студентству та управляє фондами на те призначеними» (§ 4) [6,с.56].

ЦеСУС проводив внутрішню і зовнішню діяльність. Серед внутрішньої особливе значення мала допомогова діяльність. Але в справі матеріального забезпечення українських студентів ЦеСУСові не вдалось досягти великого успіху. Найкращий в цьому плані час припадає саме з моменту заснування організації до приблизно 1926–1927 рр. Наслідками невдало проведеної акції по матеріальному забезпеченню українського студентства стали в подальшому суперечності з організаціями українських студентів—емігрантів.

Для проведення своєї різноманітної діяльності ЦеСУС мав такі відділи: економічний, міжнародних відносин, культурно–суспільного виховання і видавництва.

В даному контексті діяльності української студентської еміграції потрібно особливу увагу звернути на Відділ Міжнародних Відносин. Про його велику роль та важливі завдання можна робити висновки, ознайомившись з програмою цього відділу:

1. Мета Відділу Міжнародних Відносин:

- боротьба з ворожою акцією проти українського студентства з боку чинників московського, польського, румунського студентства, прокомуністично налаштованих елементів.

- Пропаганда визвольних ідей українського народу серед чужинців.

- Пропаганда і популяризація українського високого шкільництва серед чужинців.

- Співпраця з чужоземним студентством в культурній діяльності

2. Засоби для проведення вищенаведених цілей:

- Участь в міжнародних студентських та культурних організаціях та міжнародних студентських та культурних Конгресах.

- Участь в діяльності Міжнародної Студентської Конфедерації С. І. Е.

- Участь в діяльності Європейського Студентського Допомогового Фонду.

- Участь в Міжнародному Союзі Організацій для Ліги Націй.

- Виміна часописів

- Видання бюлетеню іноземними мовами.

- Дописи до іноземних студентських часописів.

- Постійне листування з міжнародними та іноземними студентськими організаціями

- Влаштування сходин з іноземцями в Празі

- Виготовлення рефератів про українське високе шкільництво, культурну діяльність українських студентів.

- Організація груп українських студентів для подорожей до іноземних держав.

- Влаштування доповідей для іноземців про діяльність українських студентських організацій.

- Видання спеціальної брошури про культурну діяльність українського студентства іноземними мовами

- Забезпечення найбільшої співпраці серед студентства, в яких немає власної держави.

3. Обсяг праці передбачає наступні дії:

- Міжнародна Студентська Конфедерація С. І. Е.

- вести пропаганду на форумі С. І. Е. та приєднувати з–поміж іноземного студентства прихильників українського студентства для цієї акції.

- Досягнути найбільшого порозуміння із студентством англійським, німецьким та інших прихильних народів.

- Виготовити відповідні реферати.

- Видати спеціальне число «Студентського вісника» іноземними мовами чи відповідну брошуру.

- Європейський Студентський Допороговий Фонд

- пропаганда культурної діяльності українського студентства

- дбати про матеріальну допомогу українського студентства на Західній Україні та на еміграції[11,арк.5–6].

Отже, Відділу Міжнародних Відносин було присвячено велику увагу, враховуючи його пропагандистську роль. ЦеСУС від 1921 р. був членом С. І. Е. і брав участь у всіх конференціях цієї міжнародної студентської організації. Так, тісно співпрацюючи з С. І. Е., ЦеСУС вирішував важливі для українського студентства питання: шукав полегшення для студентства, що виїжджало до інших країн; опікувався питаннями з нансенівськими паспортами для українців; домовлявся про відправлення на гастролі українського студентського хору до Західної Європи тощо[11,арк.35].

Протягом перших двох років свого існування ЦеСУС видав цілий ряд окремих брошур англійською, французькою, німецькою мовами про Україну, українське студентство та українські високі школи. У міжнародних студентських журналах постійно розміщались статті про українські справи.

З цілим рядом редакцій іноземних студентських організацій вівся обмін періодичними виданнями[2,с.16–17].

Взагалі, справі представлення українського студентства, його історії та культури серед міжнародної спільноти відводилось важливе місце. Діячами ЦеСУСа усвідомлювалось значення пропагандистської акції в іноземному середовищі. Найбільше сприяв цьому багатолітній керівник Відділу Міжнародних Відносин, а також президент ЦеСУСу В. Орелецький. Зокрема він писав: « Чужоземна студентська преса вже має ясне поняття про українське студентство, та коли інформує своїх читачів про нього, то вже не вживає таких термінів як Русини, Малороси, Галичани. ЦеСУС дав посередньо імпульс українським студентам, нав'язувати зносини з чужиною. Зараз мало є міжнародних студентських конференцій, де б не були заступлені українські студенти, або де би не говорили про них.»[10,с.44].

Відносини з представниками іноземного студентства в справі їх інформування про українську справу були поставлені на високий рівень саме в Відділі Міжнародних Відносин. Так, у звіті цього відділу за 1923 р. зазначалось наступне:

Зносини з представниками іноземних держав:

- з англійськими студентами щирі і приятельські. В англійській пресі є переклади з української літератури; також велике зацікавлення в справі відправлення українського студентського хору до Англії.

- З чехословацькими студентами відносини щирі та приятельські. Зносини з чехословацьким студентством відбуваються за особистої присутності делегатів із представників. Взаємини між ЦеСУСом і Центральним Союзом Чехословацького Студентства є гарними і той Союз завжди йде на зустріч нашим потребам.

- З болгарськими та білоруськими студентами встановились гарні відносини. Українська делегація з Праги приїздила на з'їзд болгарського студентства в Софії.

- Німці завжди ставляться уважно до потреб українських студентів та допомагали їм морально та матеріально.

- Швейцарське студентство часто допомагало на міжнародних форумах.

- Щодо шведів, то тут підкреслювалась потреба нав'язування перервних культурних відносин між Швецією та Україною.

- У відносинах із студентами із США наголошувалось, щоб в пресі США йшло розмежування на українське і російське студентство[11,арк.36–37].

Міжнародний відділ ЦеСУСу вів листування з Централєю С. І. Е., яка мала свій осідок в Брюсселі, з французькими, англійськими, німецькими, швейцарськими, бельгійськими, італійськими, чеськими та шведськими студентськими союзами. Для ведення листування з іноземними студентськими союзами при Міжнародному відділі ЦеСУСу існували три референтури: 1) англо–саксонська, 2) романська, 3) слов'янська та германська. Тісні взаємини підтримував ЦеСУС з централєю білоруського студентства, що саме завдяки старанням ЦеСУСу стала згодом членом С. І. Е. і свій мандат передавала ЦеСУСові, щоб той заступав її інтереси на з'їздах і конференціях С. І. Е.[2,с.17].

Особисті зв'язки підтримував ЦеСУС з югославським студентством через «Югославський Студентський Клуб» у Празі. За участю Центрального Союзу засновано «Об'єднання Студентів–Емігрантів народів Сходу Європи», яке видавало свій бюлетень. Це об'єднання рішуче боролось з шовіністичними акціями російського еміграційного студентства. Членами цього об'єднання були крім українців також білоруси, вірмени, грузини, татари та інші народи. Об'єднання не могло домогтися офіційного визнання чехословацького уряду[11,арк.21].

Крім ЦеСУСу працю на міжнародному форумі вели також інші українські організації, очевидно в порозумінні з ЦеСУСом і часто при його активній допомозі. Серед цих організацій, зокрема, варто згадати Союз Відродження Українського Студентства (СВУС), який брав участь в багатьох міжнародних з'їздах християнського студентства і завданням якого було «об'єднувати українське студентство для праці над відродженням студентства та суспільства на засадах християнської етики».

У міжнародному житті ЦеСУСу відігравала велику роль також участь українських студентів у діяльності Студентської домівки у Празі. З поміж понад 2000 членів домівки, українців в 1923 р. було 621 студенти. Там містився і осідок ЦеСУСу, а з уваги на участь у житті Студентської домівки студентів різних національностей, це був центр, в якому можна було шукати і підтримувати контакти з різними групами студентів[2,с.17–18].

Міжнародний відділ ЦеСУСу щорічно вислав привітання з нагоди проголошення державної незалежності чеським, білоруським, грузинським, вірменським, балтійським та іншим студентським союзам.

Отже, ЦеСУС розвивав серед європейців національно–культурну акцію про українців. В 1925 р. ЦеСУС через своїх представників брав участь в конференціях Міжнародної Студентської Помочі (в Женеві) та Міжнародної Студентської Конфедерації (Копенгаген). В 1927 р. представники ЦеСУСа брали участь в Міжнародному Конгресі в Берліні тощо[9,с.108]. Варто зазначити, що саме протягом 1924–1926 рр. ЦеСУС виступає як повноправний член міжнародного студентського руху. Характерною рисою цього періоду була боротьба українців з польськими, румунськими та російськими студентами, а також «українцями–малоросами», які намагались позбавити Союз права представляти на міжнародній арені студентську молодь з окупованих українських земель[4,с.13]. Президент ЦеСУСа І.Федів так характеризує міжнародну діяльність організації: «ЦеСУС здобув собі на міжнароднім полі (розуміється студентським) такі позиції і захопив у своїй міжнародній акції таку ширину ділання, як ні одна українська організація будь то молодшого чи старшого нашого покоління.»[12,с.7].

В 1930–і роки діяльність відділу міжнародних відносин продовжувалась. Основні її моменти нічим не відрізнялись від попереднього періоду. В міжнародній діяльності ЦеСУСу варто відзначити 1937 рік, який став для нього найбільш вдалим за цей період існування організації. В квітні 1937 р. ЦеСУС взяв участь в Міжнародній виставці студентської культури і мистецтва, що відбулася в Неаполі, висилаючи туди вибрані мистецькі твори студентів художників–малярів, мистецькі фотографії та студентську пресу і книжкову продукцію. Факт виступу на цій виставці, підбір мистецьких творів, фотографій, преси і книжок – що відзначався явно підкресленим національним характером, та зовнішній знак нашої участі в тій виставці – вивішення українського прапора на замку, де саме відбувалась виставка, повідомлення в італійській пресі про цей виступ – принесли безсумнівний успіх для української справи[2,с.44–45].

Основна причина успішної міжнародної діяльності полягала в правильній постановці ведення праці ЦеСУСу і в її послідовності. Той факт, що у міжнародному відділі Центрального Союзу Українського Студентства протягом двох років працювали ті самі люди (зокрема В. Орелецький) позитивно сприяв діяльності цього відділу.

Дійсно, діяльність Міжнародного відділу ЦеСУСу була досить успішною в міжвоєнний період. Діячі цього відділу гідно виконали завдання представлення українських студентів, їх культури в середовищі європейської спільноти.

Культурно–суспільний відділ ЦеСУСу відігравав важливу роль в справі організації культурно–освітньої діяльності українських студентів–емігрантів. Перед культурно–суспільним відділом стояли завдання збирати інформацію про умови і можливості навчання на високих школах різних країн; підтримувати зв'язок з українськими високими школами; проводити реєстрацію фахових студентських гуртків та нормувати їх працю; намагався підтримати українських студентів, що займались науковою роботою, а особливо творчою науковою роботою; пропагувати спорт серед українських студентів та видавати за допомогою окремої редакційної колегії свій власний журнал «Студентський вісник» (виходив як офіційний чи неофіційний орган ЦеСУСу в роках 1923–1931 у Празі, 1936–1939 у Львові та 1947–1948 у Мюнхені)[5,арк.2].

1923 р. на з'їзді ЦеСУСу при культурно–суспільному відділі було засновано спортову рефертуру, тоді ж говорилось і про необхідність заснування центрального спортивного органу українських студентів–емігрантів. Завдання спортивного референта полягали в наступному:

- інформувати своїх про спортивне життя і інформувати іноземців про український спорт;
- встановити відносини з іноземними спортивними товариствами та проводити спільні спортивні акції[5,арк.4].

Вже на з'їзді ЦеСУСа в березні 1924 р. було засновано Український Спортовий Союз під назвою Союз Копаного М'яча. Він згодом вступив до «Чеської асоціації футбольної»[6,с.28].

Взагалі, ЦеСУС відводив спорту велике значення. Оскільки через спортивну діяльність українських студентів також можна було простежити окремі моменти культури та історії України. Вдалий виступ українських спортсменів на міжнародних змаганнях позитивно висвітлював діяльність всієї української еміграції. Більшість українських студентських спортивних організацій перебували у керівництві ЦеСУСу

і це позитивно впливало на їх діяльність. ЦеСУС всіляко підтримував участь українських студентів на міжнародних спортивних змаганнях. Так, показовими в цьому плані є спроба Центрального Союзу відправити на Міжнародну Студентську Спортивну Олімпіаду, яка відбувалась в Парижі 1937 р, свою національну збірну. Ще за декілька місяців до Олімпіади розпочалась підготовка в Празі до виступу українських студентів (в основному команди копаного м'яча). В цій справі допомагав Центральному Союзу спеціально створений «Громадський Комітет допомоги для вислання студентської репрезентації на міжнародні змагання» під протекторатом проф. д-ра Івана Горбачовського. Приготування до участі в Олімпіаді були досить успішними. Але через несприятливі зовнішньополітичні умови українській делегації так і не вдалось виступити на Олімпіаді[8,арк.30].

Культурно-освітні заходи, які проводив культурно-суспільний відділ Центрального Союзу Українського Студентства були характерними для такої ж діяльності і серед інших українських студентських організацій. В даному випадку, особливість полягала в тому, що ЦеСУС координував всі аспекти культурно-освітньої діяльності української студентської еміграції. Отже, ЦеСУС проводив діяльність, відзначаючи різні урочистості та річниці і беручи участь у подіях загально-національного значення: в жальобі з приводу убивства Головного Отамана Симона Петлюри (з цієї нагоди видано окреме число «Студентського вісника», в акції з приводу скорочення підмог, що їх українські культурно-наукові установи отримували від чехословацького уряду[2,с.33].

Варто сказати про одну з найбільших культурно-освітніх акцій, влаштованих за сприяння Культурно-суспільного відділу Центрального Союзу Українського Студентства, а саме проведення тижня Українських Високих Шкіл в 1923 р. Планувалось, що тиждень Українських Високих Шкіл влаштує більшість українських студентських організацій на еміграції. По суті, цю акцію на належному рівні підтримали українські студентські організації у Львові, Пшібамі і Празі[5,арк.4].

Програма тижня Українських Високих Шкіл в Празі передбачала:

1. Ряд рефератів для українського студентства та громадянства в Празі про українські високі школи у Львові.

2. Академія з рефератами і участю Українського Академічного Хору.

3. Товариські сходи професури і студентів чеських високих шкіл з професурою і студентами українських високих шкіл у Празі з метою інформування про загальний стан справ.

4. Виставка, яка б показала культурний і науковий доробок українських високих шкіл, стан і положення українського шкільництва взагалі[7,арк.23].

Найбільший успіх тиждень Українських Високих Шкіл мав в Чехословаччині. Так, тут за участю Культурно-суспільного відділу ЦеСУСу спільно з трьома високими українськими школами в Чехословаччині були влаштовані чесько-українські сходи, де були прочитані реферати та влаштована виставка з життя українських високих шкіл та студентства[6,с.22].

Окремо потрібно зупинитись над журналом ЦеСУСу «Студентський вісник». В його редагуванні брали участь видатні журналісти і митці слова: М.Мухін, Є.Гловінський, В.Мартинець, М.Масюкевич, Є.Маланюк та ін.. Журнал мав, не зважаючи на позапартійний характер, свою тверду національну лінію і давав змогу студентам виявляти свої здібності та

висловлювати думки. Крім статей на суто студентські теми, порушувались на сторінках «Студентського вісника» також загальні питання, які хвилювали всі покоління української еміграції. На сторінках «Студентського вісника» знаходили місце статті на теми ідеологічні, суспільно-громадські, культурні та інші. Пильну увагу присвячено обговоренню нових книжок та культурним темам з українського та іноземного життя. В «Студентському віснику» поміщались звіти з діяльності різних студентських товариств та повідомлення із з'їздів ЦеСУСУ, як також інформація про життя інших національних студентських груп та про міжнародне студентське життя. Постійно розміщувалась інформація про українські високі школи.

Велику увагу звертала редколегія «Студентського вісника» на літературу та мистецтво. Тут публікували свої оригінальні твори поряд з О.Олесем такі наші поети і письменники: О. Бабій, О. Степанович, О. Ольжич, Є. Маланюк, Ю. Липа, М. Мирський, Р. Купчинський та інші. Тут друкувались також численні переклади з іноземних творів та статті на літературні та наукові теми. «Студентський вісник» був популярним не лише серед студентства, але й серед широкого кола громадян[2,с.34].

В міжвоєнний період в країнах Центрально-Східної Європи діяла велика кількість українських студентських організацій. В 1922 р. було утворено Центральний Союз Українського Студентства для координації життя і діяльності в усіх сферах української студентської еміграції. До складу ЦеСУСУ входили майже всі студентські організації українських емігрантів. Хоч ЦеСУС і був створений як центральна організація української студентської еміграції, але не у всіх питаннях він відображав погляди більшості студентів. В ідеологічному відношенні ЦеСУС було оголошено поза аполітичною організацією, але насправді в перших роках його існування спостерігаються суперечки на політичному ґрунті серед його членів. Це в подальшому призвело до розколу організації. ЦеСУС намагався налагодити справу матеріальної допомоги українським студентам в міжвоєнній Європі, але в цьому питанні його діяльність була невдалою.

Найбільший успіх мала міжнародна та культурно-освітня діяльність Центрального Союзу Українського Студентства. Для їх проведення були засновані відділи Міжнародних відносин та Культурно-суспільний. ЦеСУС вважав своєю першочерговою задачею пропаганду української культури, історії, традицій в середовищі європейської спільноти. ЦеСУС координував культурно-освітні акції більшості українських студентських організацій та проводив власні заходи.

Список використаних джерел

1. Антонович М. Нарис історії Центрального Союзу Українського Студентства (1922–1945). – Мюнхен–Нью-Йорк–Торонто. – 1976. – 45 с.
2. Антонович М. Нариси історії Центрального Союзу Українського Студентства (1922–1945). // Український історик. – Мюнхен, 1974. – Ч.1–3. – С.136 – 154.
3. Ган П. ЦеСУС як чинник в українським суспільнім життю. // Студентський вісник. – 1925. – Ч.8. – С.8 – 10.
4. Дуднік О. Я. Український студентський рух в еміграції (Центрально-Східна Європа, 20–ті роки ХХ ст.): Автореф. дис... – К., 2003. – 24 с.
5. Центральний державний архів вищих органів влади і управління України (далі – ЦДАВОВ України). Звіт про діяльність культурно-суспільного відділу Центрального Союзу Українського Студентства (1 жовтня 1923 р. – 1 травня 1924 р.). – Ф.3905. – Оп.1. – Спр.2.

6. Звіти з діяльності управи ЦеСУСу за 1923/24 рр. // Студентський вісник. – 1924. – Ч. 8–10. – С.15 – 36.
7. ЦДАВОВ України. Листування з студентськими та спортовими товариствами про фізичне виховання української молоді, в господарчих питаннях та ін. (8 жовтня 1923 р. – 24 червня 1924 р.) – Ф.3905. – Оп.1. – Спр.7.
8. Там само. Листування з українськими спортивними організаціями про їх діяльність (23 січня 1923 р. – 29 червня 1937 р.) – Ф.3905. – Оп.2. – Спр.127.
9. Наріжний С. Українська еміграція: культурна праця української еміграції між двома світовими війнами. – Прага, 1942. Ч.1. – 271 с.
10. Орелецький В. Зносини ЦеСУСа з чужоземним студентством // Студентський вісник. – 1924. – Ч.1. – С.35 – 50.
11. Центральний державний архів громадських об'єднань України (далі – ЦДАГО України). – Програма діяльності, протоколи засідань, звіти та інформації про діяльність відділу міжнародних відносин та його референту. Інформаційно-довідкові матеріали про стан українського студентства у Польщі. Програма засідань III Міжнародної Студентської Конференції в Копенгагені 12–22 серпня 1925 р. (1923 р. – 1925 р.) – Ф.269. – Оп.1. – Спр.623.
12. Федів І. Українське студентство і ЦеСУС у міжнародному житті. // Студентський вісник. – 1925. – Ч.8. – С.5 – 8.

Гуменюк Е.А. Центральный Союз Украинского Студенчества – главная организация украинской студенческой эмиграции в культурно-образовательной сфере

Освещается проблема организации и деятельности Центрального Союза Украинского Студенчества (ЦеСУС) в между военный период. Работа ЦеСУСа была очень важна для украинской студенческой эмиграции в Европе. Центральный Союз Украинского Студенчества представлял украинскую эмиграцию на международной арене. Культурно-образовательная работа была самым успешным видом деятельности Союза.

Ключевые слова: Центральный Союз Украинского Студенчества, украинский, студенты, эмиграция, международный, культурно-образовательная деятельность.

Gumeniuk, O.A. Central Union of Ukrainian Student's – the main cultural and educational organization of the Ukrainian student's emigration

The article is devoted to the problem of foundation and activity of the Central Union of Ukrainian Student's (CUSU) during the interwar period. CUSU's work was very important for Ukrainian student's emigration in Europe. Central Union of Ukrainian Student's represented Ukrainian emigration at the international sphere. Cultural and educational work was the most successful way of CUSU's activity.

Key words: Central Union of Ukrainian Student's, Ukrainian, students, emigration, international, cultural and educational activity.